

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

**Елена Маджарова,
медицинска сестра в МБАЛ - Пазарджик:**

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО ЗА МЕН Е ИЗПИТАНИЕТО, КОЕТО ПОЛУЧАВАМ, А МОТИВАЦИЯТА - УСМИВКИТЕ НА ПАЦИЕНТИТЕ

Да си професионалист по здравни грижи в България е дръзко начинание, на което устояват все по-малко наши сънародници. Заплахата страната ни съвсем скоро да се окаже без нужните специалисти е напълно реална. Решихме да ви покажем защо това е така, с надеждата, че решаването на проблемите минава през тяхното споделяне.

"Предизвикателството да работя в България" е темата на националния конкурс за есе, който организира Clinica.bg заедно с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ).

Състезанието е част от глобалната кампания на Световната здравна организация (World Health Organization - WHO), Международния съвет на сестрите (International Council of Nurses - ICN) и независимата благотворителна организация Burdett Trust for Nursing, която стартира на 27 февруари 2018 г. в Лондон и Женева и се провежда в целия свят под надслов "Здравните грижи сега" (Nursing now).

**Представяме Ви есето на
Елена Маджарова:**

Име: Елена Илиева Маджарова

Възраст: 49 г.

Образование: Висше

Професионална квалификация: магистър по Управление на здравните грижи; магистър по Здравен мениджмънт и Стопанско управление; бакалавър по Социални дейности; специалист - медицинска сестра общ профил; специализация по приложна психология и психотерапия; консултант по кърмене; специалист по хранене на деца с вродени лицеви аномалии; курсове за СДО на различна тематика

Трудов стаж: 25 г.

Месторабота: "МБАЛ-Пазарджик" АД (Отделение по анестезиология, реанимация и интензивно лечение и Неонатологично отделение - Интензивен сектор)

Владеене на чужди езици: Руски, френски, немски и английски - средно ниво

Хобита: Да чете, да пътува и да общува

Девиз: "Аз вярвам в себе си и упорито преследвам целите си!"

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Професия „Медицинска сестра“- призвание, съдба или помагаща професия в интерес на пациента. За да бъдеш медицинска сестра преди всичко трябва да си човек, с готовност да си полезен на тези, които имат нужда от теб. Искам да споделя, че съм работила и работя само в „тежки“ отделения и това за мен е предизвикателство. Какво по-голямо предизвикателство от това ежедневно да се сблъскваш със смъртта и раждането на новия живот. Нито за миг не съм съжалявала за избора ми на медицинска сестра, за която роля има моята майка, на която съм благодарна, че ме насочи в правилната посока. Предизвикателство за мен е изпитанието, което получавам, а също и мотивацията да работя и помагам на хората и да виждам техните усмивки на лицето им. Въпреки трудните условия, на които сме подложени, ние медицинските сестри често посрещаме негативното отношение на пациентите и техните близки. Въпреки това успяваме да овладяваме създалата се ситуация.

Предизвикателство да работя в България е малкият пациент, който се бори за живота си - недоносените бебета. Общуването с техните родители е предизвикателство за нас, защото виждаме вълнението и сълзите в очите им и трябва да намерим топли думи, които да им вдъхнат вяра в изхода от лечението на детето им. Да си призная в началото на моята кариера имах възможност да замина на работа в Германия. Отидох на интервю, преминах през няколко етапа и бях одобрена. Трябваше да замина след 2 месеца. Но какво се случи през това време, започнах да се замислям къде съм тръгнала? Ще спечеля пари, но ще загубя семейството - майка, съпруг и деца. Тогава се амбицирах още повече, бях мотивирана да уча и работя, за да се развивам в България и да постигна моите цели и желания. И това се случи с много усилия постигнах и намерих своето място - с труд и учение и в България се успява.

Предизвикателството да работя в България и мотивацията, която имам е благодарение на прекрасното ми семейство, което винаги ме подкрепя и вярва в мен. Имала съм трудни моменти, когато трябва да взема решение и те ми помагат и вярват, че ще се справя със всички предизвикателства. Те ми дават сили да продължавам напред. Особено синът ми, който не пропуска моментът да ми каже, че съм призвана за тази професия и, че тя е за мен, а това ми доставя огромно удоволствие.

Предизвикателство е да работим в България, именно ние, медицинските сестри, които сме първите помощници на лекарите, в условията, които ни предоставя здравеопазната система. За мен сестринската професия е престижна въпреки, че в момента сме недооценени, но все пак тук е нашето място в България, знанията и опита сме получили тук и камъкът си тежи на мястото. Трябва да сме внимателни с пациентите, които са толкова раними в този момент на заболяването си. Неведнъж пред мен са стояли пациенти, които се страхуват от предстояща манипулация, по-скоро от неизвестното, което им предстои. В този момент аз съм психологът и сестрата, която трябва да ги успокои. Предизвикателство за мен е оценката и мнението, които пациентите дават за моя професионализъм. Ето защо съм мотивирана да работя все още в България. В много моменти ми е трудно, отговорността е огромна, но въпреки това вярвам в бъдещето, вярвам, че ще дойде по-добро време за нас.

Оставям да работя в България, защото смятам, че ще се променят условията на работа и ние, които оставаме сме най-смелите, упоритите, решителните и безстрашните медицински сестри, които искат да са част от промяната.

*Есето е публикувано в Clinica.bg
на 09.05.2018 г.
и в Електронния бюлетин на БАПЗГ,
брой 12/2018 г.*